

Prima instanță: judecătoria Botanica mun.Chișinău Dosarul nr.2ra-2568/16
judecător: V.Buhnaci
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
judecători: M.Ciugureanu, Gr.Dașchevici, Șt.Niță

ÎNCHEIERE

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță, Nicolae Craiu

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Buiușchin Vadim

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2016 prin care a fost
menținută hotărîrea judecătoriei Botanica mun.Chișinău din 13 noiembrie 2013

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea
Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr.1 împotriva lui Biușchin Vadim și
Corepeanov Pavel, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termocom” privind
încasarea datoriei,

c o n s t a t ă :

La data de 22 mai 2013, reclamantul Întreprinderea Municipală de Gestionare a
Fondului Locativ nr.1, s-a adresat în judecată cu cerere împotriva lui Biușchin Vadim
și Corepeanov Pavel, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termocom”,
solicitînd încasarea solidară a datoriei la plata serviciilor comunale în mărime de
12 263,23 lei.

În motivarea cererii, a indicat că în baza contului personal deschis la
Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr.1, pe numele pîrîților,
Societatea pe Acțiuni „Termocom” a livrat energie termică.

Pîrîții însă, nu au achitat serviciile prestate, iar datoria formată la data de 31
ianuarie 2013 constituie suma de 12 263,23 lei pentru energia termică, fapt confirmat
prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale respective.

Susține reclamantul, că, potrivit pct. pct.10, 17 și 18 din Hotărîrea Guvernului
nr.191 din 19 februarie 2002, proprietarii, chiriașii locuințelor sunt obligați să achite la
timp serviciile locativ-comunale, inclusiv consumul de energie termică.

Încercările reclamantului de a soluționa litigiul pe cale extrajudiciară nu s-au
soldat cu succes, fapt ce l-a determinat să se adreseze în judecată cu cererea respectivă.

Solicită reclamantul încasarea de la pîrîți, în mod solidar, a datoriei în sumă de
12 263,23 lei, cît și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea judecătorei Botanica mun.Chişinău din 13 noiembrie 2013, acţiunea a fost admisă, fiind dispusă încasarea de la Biuşchin Vadim şi Corepanov Pavel în beneficiul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr.1 a datoriei în sumă de 12 263,23 lei, taxa de stat în mărime de 368 lei şi cheltuieli pentru avizul publicitar în sumă de 100 lei, iar în total suma de 12 731,23 lei.

Instanţa de fond a concluzionat că, pîrîţii nu-şi execută în mod corespunzător obligaţia de a achita plata pentru serviciile prestate de către Societatea pe Acţiuni „Termocom”, or, potrivit art.60 din Codul cu privire la locuinţe, chiriaşul este obligat să plătească la timp chiria şi pentru serviciile comunale, fapt ce se confirmă şi prin declaraţiile reprezentantului reclamantului şi a intervenientului accesoriu, precum şi prin informaţia despre achitare anexată la materialele cauzei (f.d.7-13). Prin urmare, avînd în vedere că pîrîţii nu-şi execută în mod corespunzător obligaţia de a achita plata pentru serviciile prestate de către Societatea pe Acţiuni „Termocom”, instanţa a ajuns la concluzia de a încasa de la pîrîţi, în mod solidar, datoria în mărime de 12 263,23 lei.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 06 iulie 2016, a fost respins apelul declarat de Biuşchin Vadim cu menţinerea hotărîrii judecătorei Botanica mun.Chişinău din 13 noiembrie 2013.

Instanţa de apel a conchis că instanţa de fond a dat o apreciere corectă şi întemeiată tuturor circumstanţelor pricinii, emiţînd o hotărîre întemeiată şi legală, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzîndu-se de lege.

Nefiind de acord cu decizia menţionată, la data de 02 septembrie 2016, Biuşchin Vadim a declarat recurs, solicitînd casarea deciziei Curţii de Apel Chişinău din 06 iulie 2016 cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a cererii în privinţa încasării datoriei de la Biuşchin Vadim.

În motivarea recursului a invocat că instanţa de fond şi instanţa de apel nu au determinat circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei, concluziile expuse în decizie sunt în contradicţie cu circumstanţele pricinii, ceea ce a condus la neelucidarea tuturor circumstanţelor importante pentru soluţionarea justă a pricinii, aplicarea de către instanţă a legii care nu trebuia să fie aplicată, cît şi la neaplicarea legii care trebuia să fie aplicată.

Menţionează recurentul că dînsul locuieşte în apartamentul nr.99 situat în mun.Chişinău, str.M.Drăgan, 6, fapt confirmat prin extrasul din fişa de locuinţă, iar în apartamentul nr.22 din str.Zelinski, 12, mun.Chişinău, a locuit Corepanov Pavel.

A mai invocat că prin hotărîrea judecătorei Botanica mun.Chişinău din 22 septembrie 2008, s-a dispus încasarea datoriilor la serviciile comunale doar de la Corepanov Pavel, însă hotărîrea respectivă nu a fost apreciată de către instanţele inferioare la examinarea prezentei acţiuni.

Relevă că în perioada anilor 2008-2011, cînd Corepanov Pavel îşi ispăşea pedeapsa, recurentul a achitat serviciile de energie termică, iar la revenirea ultimului achitarea facturilor au încetat din motiv că doar P.Corepanov locuieşte în imobilul respectiv.

Consideră recurentul că, dînsul pe deplin şi-a îndeplinit obligaţiile, achitînd serviciile de care a beneficiat în perioada anilor 2008 - 2011 în mărime de 7 251,34 lei. Astfel, reeşînd din suma pe care o solicită reclamantul-intimatul de a fi încasată în mod

solidar, și anume de 12 263,23 lei, consideră că dînsul a achitat deja 7251,34 lei, ceea ce depășește suma solicitată de a fi încasată.

În final susține că pe parcursul examinării pricinii a demonstrat prin probe pertinente și concludente achitarea datoriei sale precum și legătura cauzală a tuturor circumstanțelor importante pentru justa soluționare a pricinii.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Colegiul reține că la materialele cauzei este anexată copia scrisorii de expediere în adresa părților a copiei deciziei integrale a instanței de apel (f.d.14, vol.II). Însă, la materialele cauzei nu se regăsesc careva probe ce ar confirma recepționarea de către părți a copiei deciziei. Astfel recursul declarat la data de 02 septembrie 2016, se consideră depus în termen.

La data de 30 septembrie 2016, în adresa intimatului Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr.1, a fost expedit spre cunoștință copia recursului declarat de către Biușchin Vadim, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs (f.d.26).

Intimatul Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr.1 nu și-a valorificat dreptul de a depune referința la recursul declarat de Biușchin Vadim.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Biușchin Vadim este inadmisibil, din urmatoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art.433 lit.a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Biușchin Vadim nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or, recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Nu poate fi reținut drept temei al admisibilității recursului argumentele lui Biușchin Vadim precum că dînsul nu locuiește în imobilul respectiv și nu urmează a achita serviciile locativ comunale, or, potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, Biușchin Vadim este proprietar a ½ din apartamentul nr.22 din str.Zelinski, 12, mun.Chișinău în baza certificatului de moștenitor testamentar nr.1175 din 26 martie 2003 (f.d.14, vol.I). Mai mult, serviciile prestate de Societatea pe Acțiuni

„Termoelectrica” sunt servicii de prestare continuă, iar lipsa locatarului din locuință nu absolvă proprietarul de la plata sumelor de consum.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Biușchin Vadim ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Biușchin Vadim se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu